



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředničkovou v právní věci žalobce **K. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na přezkum rozhodnutí ze dne 21.11.2016, o **invalidní důchod**,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2016, č. j. X, kterým byly jeho námitky zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 4.10.2016, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasil s rozhodnutím, neboť je postižen na celou páteř, má artrózu celé páteře i plotének, která mu jde do obou stehen. Také má bolesti v oblasti lopatky, které mu svírají hrudní koš, bolí jej proto u srdce a nemůže dýchat. Dále jej bolí krční páteř, jde mu to do hlavy a ovlivňuje mozek, má mračna před očima a kvůli velkým bolestem nemůže klidně spát. Zdůraznil, že má těžké postižení, a

ne lehké postižení, jak tvrdí posudkoví lékaři. Uvedl, že je neustále unavený a musí si přes den až 4krát lehnout.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobce navrhuje přezkoumání jeho zdravotního stavu příslušnou posudkovou komisí MPSV ČR a rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.10.2016 č. j. X byla zamítnuta žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ustanovení § 41 odst. 3, pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“). Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 5.9.2016 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 5.9.2016 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, na celkových 50 %.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.10.2016 podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21.11.2016 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 4.10.2016 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem LPS ČSSZ dne 15.11.2016, v jehož posudkovém závěru je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je závažné postižení více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky a insuficiencí svalového korzetu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovil posudkový lékař míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 30 – 40 %, horní hranicí, tj. 40 %. Vzhledem k jiným onemocněním zvýšil posudkový lékař tuto hodnotu o 10 %, celkově na 50 %. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal hodnocení dle položky 1d, neboť nejsou u žalobce popsány svalové atrofie, závažné parézy ani poruchy funkce svěračů. Zdravotní stav žalobce je možno považovat za stabilizovaný na stávající funkční úrovni. Posudkový lékař po prostudování lékařských nálezů konstatoval, že tyto nepotvrzují zhoršení zdravotního stavu žalobce a neobsahují žádné nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu, a proto není, při zjištěném zdravotním stavu, důvod měnit míru poklesu pracovní schopnosti. Závěrem je v posudku uvedeno, že posudkový lékař OSSZ vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudkový lékař vycházel při vypracování posudku.

Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 17.5.2017, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 21.11.2016 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil nejméně 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela z nálezů praktické lékařky MUDr. K. z 1.7.2016, z nálezů urologie MUDr. S. z 7.6.2016 a 29.6.2016, nálezů neurologie MUDr. R. z 23.6.2016, MNNOF ortopedie MUDr. P. z 24.5.2016, profesního dotazníku z 30.6.2016, nálezů revmatologa MUDr. O. z 18.3.2013, 13.1.2014, 14.7.2014, 17.8.2015, 18.2.2016, 19.6.2016 a 18.8.2016, nálezů neurologie MUDr. R. z 12.10.2016 a 23.10.2016 a z propouštěcí zprávy neurologie MNNOF z 8.3.2017. Posudková komise také prostudovala lékařské nálezy doložené žalobcem při jednání, konkrétně šlo o nálezy z neurologické ambulance MUDr. R. z 2.1.2017 a 19.1.2017, nález z ortopedie MUDr. P. z 7.2.2017, nálezy z urologie MUDr. S. z 7.6.2016 a 29.6.2016, propouštěcí zprávu neurologie MUDr. M. z 8.3.2017 a propouštěcí zprávu anesteziologie a resuscitace MUDr. K. z 4.3.2017. Žalobce byl jednání posudkové komise dne 17.5.2017 přítomen a přešetřen přítomnou neuroložkou a předsedou posudkové komise. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je dorzopatie s omezením dynamiky C LS bez kořenové léze, bez atrofií svalstva. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti určenou z rozmezí 30 - 40 %, dolní hranicí 30 %. Posudková komise nehodnotila pokles pracovní schopnosti horní hranicí z daného rozmezí, protože u žalobce není potvrzeno poškození nervů, nejsou prokázány často recidivující projevy kořenového dráždění a není ani symptomatologie neurogenního močového měchýře. Vzhledem k poúrazové artróze s omezením hybnosti levého hlezna, percepční nedoslýchavosti a poruše vidění pravého oka, která je dlouhodobá a žalobce je na ni dobře adaptován, zvýšila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti na 40 %. V posudku je dále uvedeno, že hodnocení posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ je výrazně nadhodnoceno a nekoreluje s odbornými nálezy a kritérii, která jsou v položce 1c uvedená. K namítanému komatoznímu stavu v březnu 2017 posudková komise uvedla, že jej nelze k datu ČSSZ zhodnotit, neboť vznikl akutně po datu rozhodnutí ČSSZ.

U jednání soudu dne 13.6.2017 žalobce uvedl, že nesouhlasí se závěry posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě. Vyslovil názor, že jsou v rozporu s lékařskými zprávami, v nichž se hovoří o těžkém degenerativním onemocnění páteře, o chronickém onemocnění celé páteře. Odkázal např. na lékařskou zprávu MUDr. R. z 12.10.2016, zprávu MUDr. P. či MUDr. S. Žalobce potvrdil, že uvedené zprávy měla posudková komise k dispozici. Žalobce navrhl provést důkaz lékařskou zprávou MUDr. R. z 2.1.2017, zprávami MUDr. P. z 7.2.2017 a 24.5.2016, zprávou MUDr. S. z 7.6.2016, resp. 29.6.2016 a dále navrhl, aby si soud vyžádal srovnávací posudek. Soud důkaz lékařskými zprávami z 24.5.2016, 7.6.2016 a 29.6.2016 pro nadbytečnost neprovedl,

neboť tyto zprávy byly podkladem posudku PK MPSV ČR v Ostravě a posudková komise z nich vycházela. Lékařské zprávy z 2.1.2017 a 7.2.2017 vypovídají o zdravotním stavu žalobce až po datu vydání napadeného rozhodnutí, a proto ani těmito zprávami soud důkaz neprovedl.

S ohledem na námitky žalobce, vyžádal si soud srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Brně. V posudku ze dne 10.8.2017 se konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 21.11.2016 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil nejméně 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Posudková komise při vypracování posudku vycházela z lékařských nálezů doložených při jednání soudu – zpráva urologické ambulance Diagnostického centra Ostrava MUDr. S. z 7.6.2016 a 29.6.2016, zpráva neurologické ambulance MP-neuro s.r.o. Ostrava MUDr. R. z 2.1.2017 a 19.1.2017 a zpráva ortopedické ambulance Městské nemocnice Ostrava MUDr. P. z 24.5.2016 a 7.2.2017. K dispozici měla také úplnou spisovou dokumentaci LPS OSSZ Ostrava, LPS ČSSZ Ostrava a Posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Posudková komise prostudovala zapůjčenou zdravotní dokumentaci praktické lékařky MUDr. K., včetně lékařského nálezu revmatologické ambulance Revmatica s.r.o. Ostrava MUDr. O. z 23.11.2016 a záznamů praktické lékařky z období od 8.1.2016 – 12.7.2017. K dispozici měla také lékařské nálezy předložené posudkové komisi v průběhu řízení – zprávu ambulance ORL s.r.o. Ostrava MUDr. H. z 21.9.2015, propouštěcí zprávu oddělení ARO Městské nemocnice Ostrava MUDr. K. z 1.3. – 4.3.2017 a propouštěcí zprávu neurologického oddělení Městské nemocnice Ostrava MUDr. M. z 1.3. – 8.3.2017. V posudkovém závěru je uvedeno, že posudková komise stanovila rozhodným postižením onemocnění uvedené v kapitole XIII., oddílu E, pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti hodnotila na horní hranici procentního rozmezí 40 % s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1 nebo odst. 2 citované vyhlášky neshledala posudková komise důvody. Jedná se o středně těžké funkční postižení více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, bez poškození nervu, bez symptomatol. neurogenního močového měchýře a se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. V posudku je uvedeno, že nález těžkých degenerativních změn na pomocných vyšetřeních nekoreluje s objektivizovaným funkčním postižením organismu. Ostatní onemocnění uvedená v diagnostickém souhrnu dle posudku nesnižují výkonnost organismu. Posudková komise konstatovala, že hodnocení poklesu pracovní schopnosti lékařem LPS OSSZ a námitkového řízení LPS ČSSZ považuje za nadhodnocené. Zhodnotila, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Závěrem posudková komise uvedla, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Vzhledem k výše uvedenému Posudková komise

MPSV ČR v Brně konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu.

U jednání soudu dne 26.9.2017 žalobce nesouhlasil se závěry srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně. Dle jeho názoru tato posudková komise převzala závěry PK MPSV ČR v Ostravě. Zdůraznil, že shledává rozpor mezi zjištěním, že se jedná o těžkou degeneraci páteře a nejedná se o těžké funkční postižení. Dále poukázal na lékařskou zprávu, v níž je uvedeno, že byl v komatu 1 den, přičemž se ve skutečnosti jednalo o 6 dní. Provedl výčet svých zdravotních problémů, zdůraznil, že je nemocen a nesouhlasí přiznáním I. stupně invalidity.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byla vedle posudkového lékaře i lékařka z oboru neurologie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce a vyšetření přítomnými lékaři. S ohledem na námitky žalobce, vyžádal si soud srovnávací posudek od Posudkové komise MPSV ČR v Brně. Tento posudek byl také vypracován v řádném složení a se všemi zákonnými náležitostmi. Posudková komise MPSV ČR v Brně i Posudková komise MPSV ČR v Ostravě shodně shledaly, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení onemocněním uvedeným v kap. XIII., oddílu E, položka 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rovněž došly ke stejnému závěru, a to že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěry těchto posudků, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 % a je tedy invalidní v I. stupni a nikoli ve stupni III., jak bylo žalobcem namítáno.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26.9.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**